

gen, idet Baaden ikke har den Størrelse, som de Skibe have, der skulle færdes i saadanne store Farvande. Der er, som sagt, efter min Anskuelse ikke nogen overhængende Fare ved at bruge Baaden; men den vil faa haarde og drøje Ture at gennemgaa.“ — Af disse Udtalelser synes det at maatte fremgaa, at det er kun til Nød, at man kan bruge det Fartøj paa Færøerne i Vinterdage, og at det var yderst ønskeligt, at man havde et Skib af større Sødygtighed og med større Fart. Jeg kan derfor ikke se andet, end at den højtærede Marineminister fortjener Tak for, at han har arbejdet paa at skaffe et saadant Skib til Veje, som jo saa vil kunne benyttes paa Territoriet enten ved Jyllands Kyster eller ved Færøerne eller Island, hvor der i Tidens Løb maatte vise sig at være størst Trang dertil.

Ligeledes maa jeg rette en Tak til det andet Ting saavel som til den højtærede Justitsminister, fordi der er blevet bevilget 42,000 Kroner til at holde Kanonbaaden „Guldborgsund“ oppe ved Færøerne hele Finansaaret. Det er ikke sagt, at man behøver at beholde det deroppe hele Aaret, men det er muligt. Man ved ikke, hvor længe Trawlerne blive ved at drive deres Fiskeri paa samme Maade som hidtil. Det forholder sig med disse Trawl-Dampere paa samme Maade som med Fiskestimer eller Oldenborresværme, at de komme til visse Tider; uden at det altid kan beregnes forud. Der er for Oldenborresværme visse Aar, hvor de ere mest generende og nærgaaende over for Landbruget, og paa samme Maade vil det vise sig, at der er visse Tider, hvor de engelske Trawlere ere særlig nærgaaende. Under alle Omstændigheder er det meget heldigt, hvis det viser sig nødvendigt, at det er gjort muligt, at Skibet kan være deroppe hele Finansaaret. Det er for saa vidt ligegyldigt, hvor denne Bevilling staar, men jeg kan ikke forstaa Grunden, hvorfor den staar paa Justitsministeriets Budget. Naar Bevillingerne til Fiskeriinspektionen saavel ved Island som i Farvandene her i Landet findes paa Marineministeriets Budget, kunde man ogsaa vente, at Udgifterne til Inspektionen ved Færøerne fandtes der, men jeg skal, som sagt, indrømme, at for den, som skal nyde godt deraf, er det for saa vidt ligegyldigt, hvor Bevillingen staar.

Jeg har nu sagt Tak for to Poster, der findes paa Finansloven. Jeg maa dernæst udtale min Beklagelse over, at en Post ikke findes der, nemlig en Bevilling, som blev søgt til en Rejse til Færøerne for en

landbrugskyndig Mand, for at han kunde sætte sig ind i Landbruget der og derefter tjene som Raadgiver dels for private Personer paa Færøerne og Myndighederne deroppe, dels for Myndighederne hernede. Jeg tror ligesom den højtærede Justitsminister, og som den meget ærede Ordfører ogsaa i Gaar udtalte, at det vilde være meget heldigt, om den Bevilling var bleven given. Det er ganske sikkert, at Landbruget paa Færøerne trænger til Støtte baade paa den ene og paa den anden Maade, og det er ikke andet end naturligt, at Staten gaar forrest, naar der er Tale om Reforme og Forbedringer paa det færøske Jordbrugsomraade, eftersom Staten jo er Ejer af Halvdelen af Øernes Jordegods. Hittil har der ikke været bevilget meget til Fremme af Jordbruget paa Færøerne. Der har i 6 Aar været bevilget 1,700 Kr. til en Forsøgsgaard i Nærheden af Thorshavn. Denne Bevilling bortfalder nu i Aar, og der er da tilbage som Bevilling paa Landbrugets Omraade paa Færøerne ene og alene 1,500 Kr., der gives til en Landbrugskonsulent. Det er jo forbavsende lidt, naar man tager Hensyn til, hvor meget der for hvert Aar bevilges paa Finansloven til Fremme af Landbruget hernede, og man husker paa, at der Aar efter Aar kommer ny Poster til, idet der iværksættes ny Foranstaltninger til Landbrugets Fremme. Ganske vist er Fiskeriet Færingernes Hovednæringsvej, men Landbruget fortjener ikke desto mindre at støttes, fordi det dog altid bliver et meget vigtigt Bierhverv, som, hvis Fiskeriet skulde slaa fejl, jo er det, som Beboerne saa maa falde tilbage paa. Idet jeg altsaa beklager, at denne Bevilling, som blev søgt, ikke er given i det andet Ting, tillader jeg mig dog at udtale det Haab, at det maa lykkes ad Aare at faa denne Bevilling og maaske andre til Fremme af Landbruget. Den Interesse, som alle Sager, der kunne antages at blive af Betydning for den færøske Befolkning, har mødt saavel hos den høje Regering som hos begge Rigsdagens Afdelinger, er mig en Borgen for, at naar det lykkes at fremstille Landbrugets Trang og Hensigtsmæssigheden af de Foranstaltninger, der foreslaas, saaledes for Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer, at man kan se, hvilken Betydning det foreslaaede vil have for Færøernes fremtidige Udvikling, saa ville de dertil fornødne Pengemidler ganske sikkert blive bevilgede. Der trænges ganske vist til, at der bliver gjort meget i forskellige Retninger for det færøiske Land-